Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►**B**

A TANÁCS 96/23/EK IRÁNYELVE

(1996. április 29.)

egyes élő állatokban és állati termékekben lévő anyagok és azok maradványainak ellenőrzésére szolgáló intézkedésekről, valamint a 85/358/EGK és 86/469/EGK irányelvek, továbbá a 89/187/EGK és 91/664/EGK határozatok hatályon kívül helyezéséről

(HL L 125, 23.5.1996, o. 10)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►**M1**	A Tanács 806/2003/EK rendelete (2003. április 14.)	L 122	1	16.5.2003
►**M2**	Az Európai Parlament és a Tanács 882/2004/EK rendelete (2004. április 29.)	L 165	1	30.4.2004
►**M3**	A Tanács 2006/104/EK irányelve (2006. november 20.)	L 363	352	20.12.2006

Módosította:

►**A1**	Okmány a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság csatlakozásának feltételeiről, valamint az Európai Unió alapját képező szerződések kiigazításáról szóló	L 236	33	23.9.2003

▼B

A TANÁCS 96/23/EK IRÁNYELVE

(1996. április 29.)

egyes élő állatokban és állati termékekben lévő anyagok és azok maradványainak ellenőrzésére szolgáló intézkedésekről, valamint a 85/358/EGK és 86/469/EGK irányelvek, továbbá a 89/187/EGK és 91/664/EGK határozatok hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 43. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ([1]),

tekintettel az Európai Parlament véleményére ([2]),

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([3]),

(1) mivel a Tanács a 96/22/EK irányelvvel ([4]) úgy döntött, hogy fenntartja az egyes hormonhatású és tireosztatikus hatású anyagok alkalmazásának tilalmát, kiterjesztve azt az anabolikus hatású béta-agonista anyagokra is;

(2) mivel az Európai Parlament 1995. március 9-én többek között hangsúlyozta, hogy a Közösségnek sürgősen szüksége van egy hatékony és egységes megfigyelő rendszerre, és felkérte a tagállamokat, hogy erősítsék a húsban törvényellenesen felhasznált anyagok ellenőrzését és megfigyelő rendszerét;

(3) mivel a Tanács a 85/358/EGK irányelvvel ([5]) bizonyos szabályokat fogadott el a hormonhatású és tireosztatikus hatású anyagok kimutatására és megfigyelésére vonatkozóan; mivel ezeket a szabályokat úgy kell kiterjeszteni, hogy vonatkozzanak más, a nagyüzemi állattenyésztésben növekedésserkentési és hozamfokozási, vagy gyógykezelési céllal alkalmazott olyan anyagokra, amelyek maradékanyagaikon keresztül veszélyesek lehetnek a fogyasztókra;

(4) mivel a Tanács a 86/469/EGK irányelvvel ([6]) bizonyos szabályokat vezetett be bizonyos számú gyógyszer-maradékanyag és környezeti szennyezőanyag megfigyeléséről a haszonállatokban és az ilyen állatokból nyert friss húsban; mivel az ilyen megfigyelést más állatfajokra, és minden emberi fogyasztásra kerülő állati eredetű termékre ki kell terjeszteni;

(5) mivel az állati eredetű élelmiszerekben található állatgyógyászati készítménymaradványok legmagasabb mértékének megállapítására szolgáló közösségi eljárás kialakításáról szóló, 1990. június 26-i 2377/90/EGK tanácsi rendelet ([7]) mellékleteiben határértékeket írt elő egyes állatgyógyászati készítményekre;

(6) mivel a húsban lévő maradékanyagok megfigyelésére vonatkozó közösségi jogszabályok nem világosak, ezért azokat az egyes tagállamok különbözőképpen értelmezik;

([1]) HL C 302., 1993.11.9., 12. o., és HL C 222., 1994.8.10., 17. o.
([2]) HL C 128., 1994.5.9., 100. o.
([3]) HL C 52., 1994.2.19., 30. o.
([4]) HL L 125., 1996.5.23., 3. o.
([5]) HL L 191., 1985.7.23., 46. o. A legutóbb az 1994. évi Csatlakozási Okmánnyal módosított irányelv.
([6]) HL L 275., 1986.9.26., 36. o. A legutóbb az 1994. évi Csatlakozási Okmánnyal módosított irányelv.
([7]) HL L 224., 1990.8.18., 1. o. A legutóbb a 282/96/EK bizottsági rendelettel (HL L 37., 1996.2.15., 12. o.) módosított rendelet.

▼B

(7) mivel erősíteni kell a tagállamok által végzett, illetve a tagállamokban folyó ellenőrzéseket;

(8) mivel a termelőknek és más, az iparszerű állattartással foglalkozó érdekelteknek a jövőben nagyobb felelősséget kell vállalniuk az emberi fogyasztásra kerülő hús minőségéért és biztonságáért;

(9) mivel az egyes termékcsoportokra vonatkozó külön rendelkezésekbe be kell építeni azokat a speciális szankciókat, amelyekkel a közösségi jogszabályokat, különösen az egyes hormonhatású és anabolikus szerek állattenyésztésben való alkalmazását tilalmazó jogszabályokat be nem tartó mezőgazdasági állattartók sújthatók;

(10) mivel a 71/118/EGK irányelv ([1]) 4. cikke megköveteli a tagállamoktól annak biztosítását, hogy vizsgálatokat folytassanak a farmakológiai hatású anyagok, valamint azok származékai és minden olyan más maradékanyag kimutatására, amelyek baromfihúsba átkerülhetnek, és amelyek a friss baromfihús fogyasztását veszélyessé és az emberi egészségre ártalmassá tehetik;

(11) mivel a 91/493/EGK irányelv ([2]) előírja, hogy a tagállamok hozzanak létre olyan megfigyelő rendszert, amely kimutatja a vízi környezetben jelenlévő szennyezéseket;

(12) mivel a 92/46/EGK irányelv ([3]) elrendeli, hogy a tagállamok legkésőbb 1993. június 30-ig nyújtsák be a Bizottságnak a nyers tejben, a hőkezelt tejben és a tejalapú termékekben előforduló maradékanyagok kimutatására tett nemzeti intézkedéseiket; a 86/468/EGK irányelv I. melléklet A. részének III. csoportja és B. részének II. csoportja tartalmazza azokat a maradékanyagokat, amelyek kimutatására az intézkedéseknek ki kell terjedniük;

(13) mivel a 89/437/EGK irányelv ([4]) megkívánja a tagállamoktól annak biztosítását, hogy vizsgálatokat folytassanak farmakológiai vagy hormonhatású anyagok, antibiotikumok, peszticidek, detergensek és más olyan anyagok maradványainak kimutatására, amelyek a tojástermékek organoleptikus tulajdonságait megváltoztathatják, vagy az ilyen termékek fogyasztását az emberi egészségre veszélyessé vagy károssá tehetik;

(14) mivel a 92/45/EGK irányelv ([5]) megkívánja a tagállamoktól, hogy maradékanyag-kimutatási terveiket – szükség esetén – terjesszék ki a vadhúsból történő mintavételre a környezeti szennyezések kimutatása céljából, és ebbe a megfigyelésbe vonják be a nyulakat és a tenyésztett vadállományt;

(15) mivel ahhoz, hogy valamennyi tagállamban eredményesen vegyék fel a harcot a tiltott növekedésserkentő és teljesítményfokozó szerek állattenyésztésben való alkalmazása ellen, a beavatkozást közösségi szinten kell megszervezni;

(16) mivel a termelői csoportok önszabályozó rendszerei fontos szerepet játszhatnak a növekedésserkentő szerek tiltott alkalmazása ellen folytatott harcban; mivel a fogyasztók számára elengedhetetlenül fontos, hogy ezek a rendszerek megfelelően garantálják az ilyen szerektől való mentességet, és mivel elengedhetetlenül szükség van egy általános, európai szintű fellépésre ahhoz, hogy az önszabályozó rendszereket megóvják és támogassák;

([1]) HL L 55., 1971.3.8., 23. o. A legutóbb az 1994. évi Csatlakozási Okmánnyal módosított irányelv.
([2]) Hl L 268., 1991.9.24., 15. o. A legutóbb 95/71/EK irányelvvel (HL L 332., 1995.12.30., 40. o.) módosított irányelv.
([3]) HL L 268., 1992.9.14., 1. o. A legutóbb az 1994. évi Csatlakozási Okmánnyal módosított irányelv.
([4]) HL L 212., 1989.7.22., 87. o. A legutóbb az 1994. évi Csatlakozási Okmánnyal módosított irányelv.
([5]) HL L 268., 1992. 9.14., 35. o., A legutóbb az 1994. évi Csatlakozási Okmánnyal módosított irányelv.

▼B

(17) mivel ezért segíteni kell a termelői csoportokat olyan önszabályozó rendszerek kialakításában, amelyek biztosítják, hogy az általuk termelt hús mentes minden tiltott anyagtól vagy szertől;

(18) mivel a 86/469/EGK és 85/358/EGK irányelv, valamint a 89/187/EGK ([1]) és 91/664/EGK határozat ([2]) több rendelkezését pontosítani kell annak érdekében, hogy a Közösségben hatékonyan folyjon az ellenőrzés és a maradékanyag-kimutatás; mivel az elrendelt ellenőrzések azonnali és egységes alkalmazása céljából szükséges a jelenlegi jogszabályok és módosításaik összevonása egy egységes szövegbe, amely hatályon kívül helyezi az említett jogszabályokat,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

Hatály és fogalommeghatározások

1. cikk

Ez az irányelv megállapítja az I. mellékletben felsorolt anyagok és maradékanyag-csoportok megfigyelésére vonatkozó intézkedéseket.

2. cikk

Ezen irányelv alkalmazásában a 96/22/EK irányelv fogalommeghatározásait kell alkalmazni. Továbbá:

a) „tiltott anyagok vagy szerek”: olyan anyagok vagy szerek, amelyeknek állatok kezelésére való felhasználását közösségi jogszabály tiltja;

b) „törvénytelen kezelés”: tiltott anyagok vagy szerek alkalmazása, vagy közösségi jogszabály által engedélyezett anyagoknak vagy szereknek a közösségi, vagy – adott esetben – nemzeti jogszabályban előírt céloktól eltérő célra, vagy az előírt feltételektől eltérő feltételek mellett történő alkalmazása;

c) „maradékanyag”: olyan farmakológiai hatású anyagok és metabolitjaik maradványai, valamint más olyan anyagok maradványai, amelyek az állati termékekbe átkerülnek, és az emberi egészségre károsak lehetnek;

d) „illetékes hatóság”: valamely tagállamnak az a központi hatósága, amelynek illetékessége az állat-egészségügyi kérdésekre kiterjed, vagy bármely olyan hatóság, amelyre a központi hatóság ilyen illetékességet átruház;

e) „hatósági minta”: az illetékes hatóság által vett minta, amelyen az I. mellékletben felsorolt maradékanyagok vagy anyagok vizsgálatának céljára fel van tüntetve az állatfaj, a típus, a minta által reprezentált mennyiség, a mintavétel módjára és az állatok nemére, valamint az állatok vagy állati termékek eredetére utaló azonosító adatok;

f) „engedélyezett laboratórium”: olyan laboratórium, amelyet valamely tagállam illetékes hatósága engedélyezett arra a feladatra, hogy hatósági minták vizsgálatát végezze maradékanyagok jelenlétének kimutatása céljából;

g) „állat”: a 90/425/EGK irányelv ([3]) szerinti állatfajhoz tartozó állat;

([1]) HL L 66., 1989.3.10., 37. o.
([2]) HL L 368., 1991.12.31., 17. o.
([3]) HL L 224., 1990.8.18., 29. o., A legutóbb a 92/65/EGK irányelvvel (HL L 268., 1992.9.14., 54. o.) módosított irányelv.

▼B

h) „állatállomány”: azonos állatfajhoz és korcsoporthoz tartozó, azonos telepen, azonos időben és azonos tartási körülmények között tartott állatok csoportja;

i) „béta-agonista”: béta adrenoceptor agonista.

II. FEJEZET

Maradékanyag- és anyagmegfigyelési tervek

3. cikk

Az állatok és elsődleges állati eredetű termékek előállításának megfigyelését e fejezet szerint végzik az I. mellékletben felsorolt maradékanyagok és anyagok jelenlétének kimutatására élő állatokban, azok ürülékében, testnedveiben és szöveteiben, állati eredetű termékekben, takarmányban és ivóvízben.

4. cikk

(1) A tagállamok az e fejezet szerinti felügyelet területükön történő végrehajtásának ellátására központi közintézményt vagy testületet jelölnek ki.

(2) Az (1) bekezdés szerinti intézmény vagy testület felelős:

a) az 5. cikkben előírt terv elkészítéséért annak érdekében, hogy az illetékes intézmények a szükséges ellenőrzéseket el tudják végezni;

b) a különböző maradékanyagok megfigyeléséért felelős központi és területi intézmények tevékenységének összehangolásáért. Ez az összehangolás kiterjed valamennyi olyan intézményre, amely azzal foglalkozik, hogy megakadályozza az anyagok vagy készítmények törvényellenes felhasználását az állattartó gazdaságokban;

c) azoknak az adatoknak az összegyűjtéséért, amelyek az e fejezetben elrendelt intézkedések foganatosítása során alkalmazott eszközök és az elért eredmények értékeléséhez szükségesek;

d) a c) pont szerinti adatok és eredmények – beleértve minden felvállalt vizsgálat eredményét – megküldéséért a Bizottság részére, legkésőbb minden év március 31-ig.

(3) E cikk nem érinti a takarmányozás megfigyelésére alkalmazandó különös rendelkezéseket.

5. cikk

(1) A tagállamok legkésőbb 1997. június 30-ig tervet nyújtanak be a Bizottságnak, amelyben megjelölik a terv első éve során végrehajtandó nemzeti szintű intézkedéseket, és a továbbiakban elküldik a 8. cikk szerint már jóváhagyott tervek minden olyan módosítását, amelyre az előző év vagy évek tapasztalatai alapján kerül sor, mégpedig legkésőbb azon év március 31-ig, amikor a módosításra sor kerül.

(2) Az (1) bekezdés szerinti terv:

a) rendelkezik a maradékanyagok vagy anyagok csoportjainak kimutatásáról állattípusok szerint, a II. mellékletnek megfelelően;

b) különösen az alábbiak jelenlétének kimutatására határoz meg intézkedéseket:

   i. az a) pontban említett anyagok jelenléte állatokban, azok ivóvízében és minden olyan helyen, ahol az állatokat tenyésztik vagy tartják;

▼B

ii. a fent említett anyagok maradványainak jelenléte élő állatokban, ürülékükben, testnedveikben és állati szövetekben, valamint állati eredetű termékekben, mint például hús, tej, tojás és méz;

c) megfelel a III. és IV. mellékletben előírt mintavételi szabályoknak és szinteknek.

6. cikk

(1) A tervnek meg kell felelnie a IV. mellékletben előírt mintavételi szinteknek és mintavételi gyakoriságnak. Azonban a Bizottság valamely tagállam kérésére a 32. cikkben előírt eljárás szerint módosíthatja a IV. mellékletben leírt minimális ellenőrzési követelményeket, feltéve hogy egyértelműen megállapítást nyert, hogy a módosítások az érintett tagállam vonatkozásában a terv általános hatékonyságát fokozzák, és semmi esetre nem csökkentik a terv alkalmasságát az I. mellékletben felsorolt anyagok maradványainak vagy a törvénytelen kezelés előfordulásának feltárására.

(2) A II. melléklet szerint ellenőrzendő maradékanyag-csoportok felülvizsgálatát és a 3. cikkben említett állatokra és termékekre vonatkozó mintavételi szintek és mintavételi gyakoriság meghatározását – amennyiben az a IV. mellékletben nincs előírva – a 33. cikkben előírt eljárással végzik, mégpedig első alkalommal ennek az irányelvnek az elfogadását követően legkésőbb 18 hónapon belül. Ennek során figyelembe veszik a meglévő nemzeti szintű intézkedések tapasztalatait, és azokat az adatokat, amelyeket az ilyen kijelölt termékcsoportok számára maradékanyag-megfigyelést előíró, hatályban lévő közösségi követelmények alapján juttattak el a Bizottságnak.

7. cikk

A kiindulási terv figyelembe veszi az egyes tagállamok sajátos helyzetét, és elsősorban az alábbiakat írja le:

— az I. mellékletben felsorolt anyagok alkalmazására vonatkozó jogszabályok, és különösen az ilyen anyagok betiltására vagy engedélyezésére, elosztására és forgalomba hozatalára vonatkozó rendelkezések és a kezelésben való felhasználásuk szabályai, amennyiben ezek a jogszabályok nem harmonizáltak,

— az érintett intézmények infrastruktúrája (elsősorban a terv végrehajtásába bevont testületek méretére és típusára vonatkozó részletes adatok),

— az engedélyezett laboratóriumok jegyzéke, mintafeldolgozási kapacitásukra vonatkozó részletes adatok,

— nemzeti szinten megállapított tűrési szintek azokra az engedélyezett anyagokra vonatkozóan, amelyekre a 2377/90/EGK rendelet és a 86/363/EGK irányelv ([1]) nem állapított meg maximális közösségi maradék határértéket,

— a kimutatandó anyagok jegyzéke, vizsgálati módszerek, szabványok az eredmények értelmezéséhez, és az I. mellékletben felsorolt anyagok esetében a vételezendő minták száma, a szám megválasztásának indoklásával együtt,

— a vételezendő hatósági minták száma az adott állatfajhoz tartozó, előző években levágott állatok számától függően, a IV. mellékletben meghatározott mintavételi szintekkel és gyakorisággal összhangban,

— a hatósági minták összegyűjtésére vonatkozó részletes szabályok és különösen a hatósági mintákon feltüntetendő adatok,

([1]) HL L 221., 1986.8.7., 43. o. A legutóbb a 95/39/EK irányelvvel (HL L 197., 1995.8.22., 29. o.) módosított irányelv.

▼B

— az illetékes hatóságok intézkedéseinek jellege az olyan állatokra vagy termékekre vonatkozóan, amelyekben maradékanyagot mutattak ki.

8. cikk

(1) A Bizottság megvizsgálja az 5. cikk (1) bekezdése szerint benyújtott kiindulási terveket, és megbizonyosodik arról, hogy azok megfelelnek ennek az irányelvnek. A Bizottság felkérheti a tagállamokat, hogy a terveket a megfelelés érdekében módosítsák vagy egészítsék ki.

Ha a Bizottság megállapította, hogy a tervek megfelelőek, a terveket jóváhagyásra továbbítja a 33. cikkben leírt eljárás szerint.

Az egy adott tagállam vagy régió helyzetében bekövetkezett változásoknak és a 16. és 17. cikk szerint végzett nemzeti felmérések vagy vizsgálatok eredményeinek a figyelembevétele végett a Bizottság, az adott tagállam kérésére vagy hivatalból, a 32. cikk szerinti eljárással úgy dönthet, hogy jóváhagyja a (2) bekezdés szerint korábban jóváhagyott terv módosítását vagy kiegészítését.

(2) A tagállamok által beküldött kiindulási tervek évenkénti módosításait, amelyeket elsősorban a 4. cikk (2) bekezdésének d) pontjában említett eredmények alapján készítenek el, a Bizottság megküldi a többi tagállamnak, miután ellenőrizte, hogy a módosítások megfelelnek ennek az irányelvnek.

A tagállamoknak e módosítások kézhezvételétől számítva 10 munkanap áll rendelkezésükre ahhoz, hogy észrevételeikről tájékoztassák a Bizottságot.

Ha a tagállamoktól nem érkezik észrevétel, a tervekhez beérkezett módosításokat jóváhagyottnak kell tekinteni.

A jóváhagyásról a Bizottság haladéktalanul értesíti a tagállamokat.

Ha a tagállamoktól észrevételek érkeztek, vagy a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a naprakésszé tétel nem felel meg ennek az irányelvnek, vagy nem elégséges, akkor a naprakésszé tett tervet továbbítja az Állat-egészségügyi Állandó Bizottságnak, amelynek a 33. cikkben meghatározott eljárásnak megfelelően kell eljárnia.

A (3) és (4) bekezdésben megállapított rendelkezések a naprakésszé tett tervekre vonatkoznak.

(3) A tagállamok hat hónaponként egyszer az Állat-egészségügyi Állandó Bizottságban tájékoztatják a Bizottságot és a többi tagállamot a (2) bekezdés szerint jóváhagyott tervek végrehajtásáról vagy a helyzet alakulásáról. Ha szükséges, a (4) bekezdést kell alkalmazni. Legkésőbb minden év március 31-ig a tagállamok megküldik a Bizottságnak maradékanyag- és anyagmegfigyelési tervük és ellenőrző intézkedéseik eredményeit.

▼A1

A Cseh Köztársaság, Észtország, Ciprus, Lettország, Litvánia, Magyarország,Lengyelország, Szlovénia és Szlovákia első alkalommal 2005. március 31-vel küldik meg a Bizottságnak szermaradvány- és anyagkimutatásiterveik és ellenőrző intézkedéseik eredményeit.

▼M3

Bulgária és Románia első alkalommal 2008. március 31-jével küldi meg a Bizottságnak szermaradvány- és anyagkimutatási terveik és ellenőrző intézkedéseik eredményeit.

▼B

A tagállamok a tervek végrehajtásának eredményeit nyilvánosságra hozzák.

A Bizottság az Állat-egészségügyi Állandó Bizottságban tájékoztatja a tagállamokat a helyzet alakulásáról a Közösség különböző régióiban.

▼B

(4) Minden évben – vagy bármikor, amikor azt közegészségügyi okokból indokoltnak látja – a Bizottság az Állat-egészségügyi Állandó Bizottságon belül beszámol a tagállamoknak a (3) bekezdésben említett vizsgálatok és felmérések eredményeiről, különösen az alábbiakat illetően:

— a nemzeti tervek végrehajtása,

— a helyzet alakulása a Közösség különböző régióiban.

(5) A Bizottság minden évben közleményt ad ki az Európai Parlament és Tanács részére a regionális, nemzeti és közösségi szintű intézkedések eredményeiről, figyelembe véve a jelentést és a jelentésre a tagállamok által tett észrevételeket.

III. FEJEZET

Önellenőrzés és felelősségvállalás a piaci szereplők részéről

9. cikk

A. A tagállamok biztosítják, hogy

1. minden gazdaság, amely haszonállatokat hoz forgalomba, és minden természetes és jogi személy, aki ilyen állatok kereskedelmével foglalkozik, előzetesen bejegyeztesse magát az illetékes hatóságoknál, és vállalja, hogy aláveti magát a vonatkozó közösségi és nemzeti jogszabályoknak, különösen a 90/425/EGK irányelv 5. és 12. cikkében előírt rendelkezéseknek;

2. az elsődleges állati eredetű termékek kezdeti feldolgozására szolgáló létesítmények tulajdonosai vagy felelős vezetői minden szükséges intézkedést megtesznek – elsősorban saját vizsgálatokat végezve – annak érdekében, hogy:

   a) csak olyan állatokat fogadjanak (akár közvetlenül a termelőtől beszállítva, akár közvetítő útján), amelyekre nézve az előállító garantálni tudja, hogy a várakozási időket betartották;

   b) meggyőződjenek arról, hogy a létesítménybe behozott haszonállatok vagy termékek

      i. nem tartalmaznak a határértéket meghaladó maradékanyagszinteket;

      ii. nyomokban sem tartalmaznak tiltott anyagokat vagy termékeket;

3. a) az 1. és 2. pontban említett előállítók vagy felelős vezetők csak az alábbiakat hozzák forgalomba:

      i. olyan állatokat, amelyeket nem kezeltek tiltott anyagokkal vagy termékekkel, vagy nem vetettek alá törvénytelen kezelésnek ennek az irányelvnek az értelmében;

      ii. olyan állatokat, amelyekre nézve – amennyiben azokat engedélyezett anyagokkal és termékekkel kezelték – az ezen anyagokra vagy termékekre előírt várakozási időket betartották;

      iii. az i. és ii. pontban említett állatokból készült termékek;

   b) ha az állatot az első szintű feldolgozó létesítménybe nem a termelő, hanem más természetes vagy jogi személy adja le, az a) pontban leírt kötelezettségek erre a személyre hárulnak át.

B. Az A. pont alkalmazásában a tagállamok, nem érintve a különféle érintett termékek forgalomba hozatalát szabályzó irányelvekben foglalt szabályoknak való megfelelést, biztosítják az alábbiakat:

▼B

— jogrendszerükbe beépítik a termelési láncnak a különböző felek által végzett minőségfelügyeletének elvét,

— elősegítik, hogy a védjegyekre vagy címkékre vonatkozó előírásokba önellenőrző intézkedéseket foglaljanak bele.

A tagállamok a Bizottságot és a többi tagállamot azok kérésére tájékoztatják ilyen vonatkozású rendelkezéseikről, és különösen az A. (3) bekezdés a) pontjának i. és ii. alpontjaiban foglaltak ellenőrzésére hozott rendelkezéseikről.

10. cikk

A tagállamok biztosítják, hogy a gazdaságok megfigyelését végző állatorvosok feladatköre és felelőssége kiterjedjen a tartási körülmények és az ezen irányelvben említett kezelések formáinak megfigyelésére.

Ennek keretében az állatorvos a gazdaságban tartott nyilvántartásba bejegyzi minden felírt vagy elvégzett kezelés jellegét és időpontját, a kezelt állat azonosító adatait és a megfelelő várakozási időt.

Az állattartó a nyilvántartásba, amely lehet a 90/676/EGK irányelv ([1]) szerinti nyilvántartás, bejegyzi az elvégzett kezelés jellegét és időpontját. Meggyőződik arról, hogy a várakozási időket betartották, és az ezt bizonyító iratokat öt évig megőrzi.

Az állattartóktól és állatorvosoktól megkövetelik, hogy az illetékes hatóságnak – annak kérésére – minden tájékoztatást adjanak meg, és különösen tájékoztassák a vágóhídi hatósági állatorvost arról, hogy az adott gazdaság mennyiben felel meg az ebben az irányelvben foglalt követelményeknek.

IV. FEJEZET

Hatósági ellenőrző intézkedések

11. cikk

(1) Az 5. cikkben említett felügyeleti tervek végrehajtásával kapcsolatban elvégzett ellenőrzések vagy a speciális irányelvekben előírt ellenőrzések sérelme nélkül a tagállamok szúrópróbaszerű hatósági ellenőrzést végezhetnek:

a) az I. melléklet A. csoportjába sorolt termékek gyártása, kezelése, tárolása, szállítása, forgalmazása, eladása és beszerzése során;

b) a takarmánygyártási és takarmánykereskedelmi lánc bármely pontján;

c) az ezen irányelv szerinti állatok és állati eredetű nyersanyagok termelési folyamatának egész tartama alatt.

(2) Az (1) bekezdésben elrendelt ellenőrzéseket az állatok hizlalására vagy tiltott kezelésére szánt tiltott anyagok vagy termékek kimutatására és tulajdonlásának felderítésére való különös tekintettel kell elvégezni.

(3) Visszaélés gyanúja esetén, vagy ha az (1) bekezdés szerinti ellenőrzések bármelyike pozitív eredményt hozott, a 16–19. cikkeket és az V. fejezetben leírt intézkedéseket kell alkalmazni.

A vágóhídon vagy a tenyésztett víziállatok és halászati termékek első eladási helyén elrendelt ellenőrzéseket csökkenteni lehet annak figyelembevételével, hogy az a gazdaság, ahonnan az állat származik vagy ahonnan érkezett, járványügyi felügyeleti hálózatba vagy a 9. cikk B. bekezdése első albekezdésének első francia bekezdése szerinti minőségfelügyeleti rendszerbe tartozik.

([1]) HL L 373., 1990.12.31., 15. o.

▼B

12. cikk

Az ebben az irányelvben elrendelt ellenőrzéseket az illetékes nemzeti hatóságoknak előzetes bejelentés nélkül kell végezniük.

A tulajdonos, az állatok fölötti rendelkezéssel megbízott személy vagy ezek képviselője köteles megkönnyíteni a vágás előtti vizsgálati tevékenységet, és különösen köteles a hatósági állatorvost vagy a felhatalmazott személyzetet segíteni minden olyan műveletben, amelyet azok szükségesnek ítélnek meg.

13. cikk

Az illetékes hatóság:

a) ha törvénytelen kezelés gyanúja áll fenn, felszólítja a tulajdonost vagy az állatokért felelős személyt, vagy a gazdaságért felelős állatorvost, hogy mutasson be minden dokumentumot, ami a kezelés jellegét indokolja;

b) ha ez a vizsgálat megerősíti a törvénytelen kezelést, vagy ha tiltott anyagok vagy termékek alkalmazására került sor, vagy azok alkalmazása gyanítható, akkor elvégzi vagy elvégezteti az alábbi ellenőrzéseket:

   — a származási vagy küldő gazdaságban az állatok helyszíni szemléje, különösen azzal a céllal, hogy az ilyen alkalmazást kimutassák, és a kezelés nyomait felleljék; ez az ellenőrzés hatósági minták vételét is magában foglalhatja,

   — arra irányuló ellenőrzés, hogy abban a gazdaságban, ahol az állatokat tenyésztik, tartják vagy hizlalják (beleértve a gazdasághoz tartozó telepeket), vagy az állatok származási vagy kiindulási gazdaságában olyan anyagokat leljenek fel, amelyeknek használata tiltott, vagy olyan anyagokat vagy termékeket, amelyek nem engedélyezettek. Ilyen célra hatósági ivóvíz- és takarmányminták vétele szükséges,

   — az állatok takarmányának és ivóvízének – tenyésztett vízi állatoknál annak a víznek, amelyben az állatokat tartják – helyszíni szemléje a származási vagy kiindulási gazdaságban,

   — a 11. cikk (1) bekezdésének a) pontjában foglalt ellenőrzések,

   — minden olyan ellenőrzés, amely a tiltott anyagok vagy termékek, vagy a kezelt állatok eredetének tisztázására szolgál;

c) ha a Közösség által megállapított határértéket, vagy annak hiányában a nemzeti jogszabályokban megállapított határértéket túllépték, akkor a kapott eredménytől függően olyan intézkedéseket tesz, illetve olyan vizsgálatokat folytat le, amelyeket szükségesnek lát.

14. cikk

(1) Minden tagállam kijelöl legalább egy nemzeti referencialaboratóriumot. Egy adott maradékanyagot vagy maradékanyag-csoportot csak egy nemzeti referencialaboratóriumhoz lehet hozzárendelni.

Azonban 2000. december 31-ig a tagállamok folytathatják azt a gyakorlatot, hogy ugyanannak a maradékanyagnak vagy maradékanyag-csoportnak a vizsgálatát több olyan nemzeti laboratóriummal végeztetik, amely laboratóriumokat még ennek a rendeletnek az elfogadása előtt jelöltek ki.

A kijelölt laboratóriumok jegyzékét a 33. cikkben megállapított eljárás szerint kell összeállítani.

Ezeknek a laboratóriumoknak a feladatkörébe tartozik:

▼B

— a maradékanyag-vizsgálatokért felelős más nemzeti laboratóriumok munkájának összehangolása, elsősorban az egyes maradékanyagokra és maradékanyag-csoportokra vonatkozó szabványok és vizsgálati módszerek összehangolása útján,

— az illetékes hatóság segítése a maradékanyag-megfigyelési terv megszervezésében,

— időközönként összehasonlító vizsgálatok szervezése a laboratóriumra kijelölt maradékanyagok vagy maradékanyag-csoportok kimutatására,

— annak biztosítása, hogy a nemzeti laboratóriumok betartsák az előírt határértékeket,

— a közösségi referencialaboratóriumoktól kapott információk terjesztése,

— annak biztosítása, hogy a laboratórium személyzete részt tudjon venni a Bizottság, vagy a bizottsági referencialaboratóriumok által szervezett továbbképző tanfolyamokon.

▼M2

(2) A közösségi referencialaboratóriumok a takarmány- és élelmiszerjog, valamint az állat-egészségügyi és az állatok kíméletére vonatkozó szabályok követelményeinek történő megfelelés ellenőrzésének biztosítása céljából végrehajtott hatósági ellenőrzésekről szóló, 2004. április 29-i 882/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet [1] VII. mellékletének idevágó részében említett laboratóriumok.

▼B

15. cikk

(1) A hatósági mintákat a III. és IV. melléklet szerint kell venni arra a célra, hogy azokat az engedélyezett laboratóriumok megvizsgálják.

A hatósági mintavétel részletes szabályait és a hatósági minták vizsgálatánál alkalmazandó rutinvizsgálati módszereket és referencia vizsgálati módszereket a 33. cikkben foglalt eljárással összhangban határozzák meg.

Minden esetben, ha olyan állatfaj kezelésére szánt állatgyógyászati készítmény forgalomba hozatalára adnak ki engedélyt, amely állatfajnak a húsát vagy más termékét emberi fogyasztásra szánják, az illetékes hatóságok a 81/851/EGK [2] 5. cikk második albekezdésének 8. pontjában és a 2377/90/EGK rendelet 7. cikkében előírtak szerint továbbítják a maradékanyagok kimutatására szolgáló rutinvizsgálati módszereket a közösségi és nemzeti referencialaboratóriumok számára.

(2) Az A. csoportba tartozó anyagok esetében minden olyan pozitív eredményt, amelyet a referenciamódszer helyett a rutinmódszerrel nyertek, engedélyezett laboratóriumnak kell megerősítenie az (1) bekezdés szerinti referenciamódszerrel.

Minden olyan anyag esetében, amellyel kapcsolatban ellentmondó vizsgálati eredmények alapján fenntartás merül fel, az adott anyagra vagy termékre a 14. cikk (1) bekezdésével összhangban kijelölt nemzeti referencialaboratóriumnak kell az eredményeket megerősítenie. Ha a megerősítő vizsgálat helybenhagyja a fenntartásokat, annak költségeit a felszólamló fizeti.

(3) Ha a hatósági minta vizsgálata törvénytelen kezelést fed fel, a 16–19. cikkeket és az V. fejezetben előírt intézkedéseket együttesen kell alkalmazni.

([1]) HL L 165., 2004.4.30., 1. o.

([2]) HL L 317., 1981.11.6., 1. o. A legutóbb a 93/40/EGK irányelvvel (HL L 214., 1993.8.24., 31. o.) módosított irányelv.

▼B

Ha a vizsgálat az engedélyezett anyagok vagy szennyező anyagok olyan mennyiségét mutatja ki, amely a közösségi vagy – annak hiányában – nemzeti jogszabályban megállapított határértéket meghaladja, a 18. és 19. cikket kell alkalmazni.

Ha az e bekezdésben említett vizsgálat más tagállamból származó állatokra vagy állati eredetű termékekre terjed ki, a származási tagállam illetékes hatósága a vizsgálatot végző tagállam illetékes hatóságának megindokolt kérésére a 16. cikk (2) bekezdését, a 17., 18. és 19. cikket, valamint az V. fejezetben előírt intézkedéseket alkalmazza a származási vagy küldő gazdaságra.

Ha a vizsgálat harmadik országból származó termékekre vagy állatokra terjed ki, a vizsgálatot végző illetékes hatóság az ügyet a Bizottsághoz utalja át, amely megteszi a 30. cikkben foglalt intézkedéseket.

16. cikk

A tagállamok biztosítják, hogy a 15. cikkben leírtak szerint nyert pozitív eredmény esetén:

1. az illetékes hatóság késedelem nélkül hozzájusson:

   a) minden olyan adathoz, amely az állat és a származási vagy küldő gazdaság azonosításához szükséges;

   b) a vizsgálatra és annak eredményére vonatkozóan minden részletre kiterjedő tájékoztatáshoz. Ha az egyik tagállamban végzett ellenőrzés arra mutat, hogy egy vagy több másik tagállamban vagy harmadik országban ki kell vizsgálni az ügyet vagy más lépést kell tenni, az érintett tagállam erről tájékoztatja a többi tagállamot és a Bizottságot. Ha vizsgálat vagy más lépések megtétele szükségesnek bizonyul, a megfelelő intézkedéseket a Bizottság hangolja össze;

2. a megfelelő hatóság:

   a) vizsgálatot folytat le a származási vagy küldő gazdaságban, hogy felderítse a maradékanyagok jelenlétének okait;

   b) törvénytelen kezelés esetén kivizsgálja az anyagok vagy termékek forrását vagy forrásait szükség szerint a gyártás, kezelés, tárolás, szállítás, használat, kereskedelem vagy eladás szakaszában;

   c) lefolytat minden más vizsgálatot, amelyet szükségesnek ítél;

3. egyértelműen azonosítja azokat az állatokat, amelyekre vonatkozóan mintavétel történt. Ezek az állatok semmilyen körülmények között nem hagyhatják el a gazdaságot addig, amíg az ellenőrzések eredményei rendelkezésre nem állnak.

17. cikk

Ha törvénytelen kezelést állapítanak meg, az illetékes hatóságnak biztosítania kell, hogy a 13. cikk b) pontja szerinti kivizsgálásban érintett állatállományt hatósági felügyelet alá helyezzék. Továbbá biztosítania kell, hogy valamennyi állat hatósági jelet vagy azonosítót viseljen, és hogy első lépésként nemzetközileg elfogadott tudományos módszerek alapján statisztikailag reprezentatívnak tekintett mintából vegyék a hatósági mintát.

18. cikk

(1) Ha bizonyítást nyer, hogy engedélyezett anyagok vagy termékek a maradékanyag-határértéket meghaladó mennyiségben vannak jelen, az illetékes hatóság a származási vagy küldő gazdaságban vizsgálatot

▼B

folytat le annak megállapítására, hogy miért következett be a határérték túllépése.

E vizsgálat eredményének megfelelően az illetékes hatóság megteszi a közegészségügyi védekezés érdekében szükséges intézkedéseket, amelyek egy megállapított időre megtilthatják, hogy az állatok vagy a termékek az érintett gazdaságot vagy létesítményt elhagyják.

(2) Ha egy gazdálkodó által forgalomba hozott állatok, vagy egy gazdálkodó, illetve egy feldolgozó üzem által forgalomba hozott termékek esetében a maradékanyag-határértékek túllépése ismételten előfordul, az illetékes hatóságnak legalább hat hónapig fokozottan kell ellenőriznie az adott gazdaságból és/vagy feldolgozó üzemből származó állatokat és termékeket; a termékeket vagy a levágott állatokat a minták vizsgálatának befejezéséig zárolják.

Minden olyan eredmény, amely a határérték túllépését mutatja, szükségszerűen azt vonja maga után, hogy az érintett vágott állatot vagy állati terméket emberi fogyasztásra alkalmatlannak nyilvánítják.

19. cikk

(1) A 16. cikk szerinti kivizsgálás és ellenőrzés költségei a tulajdonost vagy az állatokért felelős személyt terhelik.

Ha a kivizsgálás a gyanú jogosságát erősíti meg, a 17. és 18. cikk szerint elvégzett analitikai vizsgálat költségei a tulajdonost vagy az állatokért felelős személyt terhelik.

(2) A büntetőjogi vagy közigazgatási szankciókat nem érintve a pozitív eredményt hozó, vagy a 23. cikk alapján pozitívnak minősített állatok megsemmisítésének költségei az állat tulajdonosát terhelik jóvátétel vagy kártérítés nélkül.

20. cikk

(1) Ezen irányelv céljaira az állat-egészségügyi és tenyésztéstechnológiai jogszabályok helyes alkalmazásának biztosítása érdekében a tagállamok közigazgatási hatóságai közötti kölcsönös segítségnyújtásról, valamint ez utóbbiak és a Bizottság együttműködéséről szóló, 1989. november 21-i 89/608/EGK tanácsi irányelvet ([1]) kell alkalmazni.

(2) Ha egy tagállam úgy ítéli meg, hogy egy másik tagállamban az ezen irányelvben elrendelt ellenőrzéseket nem hajtják vagy nem hajtották végre, erről értesíti az érintett tagállam illetékes központi hatóságát. Az utóbbi hatóság a 16. cikk (2) bekezdésével összhangban elvégzett vizsgálatot követően a lehető leghamarabb értesíti az első tagállam illetékes központi hatóságát a meghozott határozatokról és azok okairól.

Ha az első tagállam tart attól, hogy ezek az intézkedések nem történtek meg, vagy nem elégségesek, akkor a kérdésben érintett másik tagállammal együtt megkeresik a helyzet megoldásának módját és lehetőségét; adott esetben, ennek során helyszíni szemlére is sor kerülhet.

A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot a vitákról és azok megoldásáról.

Ha a vitába került tagállamok nem tudnak egyezségre jutni, egyikük ésszerű időn belül a Bizottság tudomására hozza az ügyet, és a Bizottság egy vagy több szakértőt rendel ki az ügy véleményezésére.

A szakértői vélemény elkészültéig a szállítmány rendeltetési helye szerinti tagállam ellenőrzéseket végezhet a vitatott üzemekben vagy

([1]) HL L 351., 1989.12.2., 34. o.

▼B

gazdaságokban készült termékeken, és amennyiben az eredmény pozitív, a 89/662/EGK irányelv ([1]) 7. cikk (1) bekezdés b) pontjában előírt intézkedésekhez hasonló intézkedéseket tehet.

A szakértői vélemény alapján a 32. cikkben előírt eljárással összhangban megtehetik a szükséges intézkedéseket.

A fenti intézkedéseket 15 napon belül elkészített újabb szakértői vélemény alapján ugyanannak az eljárásnak megfelelően felül lehet vizsgálni.

21. cikk

(1) Az ezen irányelv egységes alkalmazása érdekében szükséges mértékig és a tagállamok illetékes hatóságaival együttműködve a Bizottság állat-egészségügyi szakértői helyszíni szemlén győződhetnek meg arról, hogy a terveket és a tervek ellenőrzésének az illetékes hatóságok által működtetett rendszerét egységesen hajtják végre. Az a tagállam, amelynek területén ilyen szemle folyik, minden támogatást megad a szakértőknek feladataik ellátásához. Az elvégzett szemle eredményéről a Bizottság tájékoztatja az érintett tagállamot.

Az érintett tagállam minden szükséges intézkedést megtesz a szemle eredményeinek figyelembevételére, és a megtett intézkedéseket bejelenti a Bizottságnak. Ha a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a megtett intézkedések elégtelenek, az érintett tagállammal folytatott konzultációt követően és tekintettel a közegészség megóvása érdekében szükséges intézkedésekre a 32. cikkben meghatározott eljárás szerint megteszi a megfelelő lépéseket.

(2) Az e cikk végrehajtására vonatkozó általános szabályokat, különösen az első bekezdés első albekezdésében említett szemle gyakoriságát és módját illetően (beleértve az illetékes hatóságokkal való együttműködést), a 33. cikkben megállapított eljárás szerint határozzák meg.

V. FEJEZET

Intézkedések jogsértés esetén

22. cikk

Ha arra fel nem hatalmazott személyek birtokában tiltott anyagokat és termékeket vagy az I. melléklet A. csoportjának vagy B. csoportjának (1) és (2) bekezdésében sorolt anyagokat találnak, azokat a tiltott anyagokat – az elkövetőre, illetve elkövetőkre esetlegesen kiszabandó szankcióktól függetlenül – hatóságilag zárolni kell mindaddig, amíg az illetékes hatóság meg nem teszi a megfelelő intézkedéseket.

23. cikk

(1) Az alatt az idő alatt, amíg az állatok a 17. cikk rendelkezése szerint zárolva vannak, az állatok nem hagyhatják el a származási gazdaságot, és nem adhatók át más személynek csak hatósági felügyelet mellett. Az illetékes hatóság az azonosított anyag vagy anyagok jellegétől függően megteszi a megfelelő óvintézkedéseket.

(2) A 17. cikk szerinti mintavétel után, ha a törvénytelen kezelés bizonyítást nyert, a pozitívnak talált állatot vagy állatokat azonnal a helyszínen le kell vágni, vagy hatósági állat-egészségügyi bizonyítványnyal azonnal el kell szállítani az arra kijelölt vágóhídra vagy dögtelepre

([1]) HL L 395., 1989.12.30., 13. o. A legutóbb a 92/67/EGK irányelvvel (HL L 268., 1992.9.14., 73. o.) módosított irányelv.

▼B

levágás céljából. A levágott állatokat a 90/667/EGK irányelvben [1] meghatározottak szerinti, nagy fertőzési veszélyt jelentő állati hulladék megsemmisítő telepre kell szállítani.

Ezen túlmenően a gazdaság költségére mintákat kell venni annak a gazdaságnak teljes állatállományából, ahol ellenőrzést végeztek, és amellyel szemben gyanú merült fel.

(3) Azonban, ha a 17. cikk szerinti reprezentatív mintavétel során vett minták fele vagy annál több pozitívnak bizonyul, a gazdálkodónak választási lehetőséget lehet adni, hogy ellenőrizze-e a gazdaságban lévő összes állatot, vagy vágja le ezeket az állatokat.

(4) Az ugyanannak a tulajdonosnak a birtokában lévő gazdaságokat legalább 12 hónapig az adott maradékanyagra vonatkozóan fokozott ellenőrzésnek vetik alá. Ha a gazdaságban szervezett önellenőrzési rendszer működik, ezt a gazdálkodótól a fenti időszakra meg kell vonni.

(5) A nyilvántartásba vett jogsértést figyelembe véve az érintett mezőgazdasági üzemet ellátó gazdaságokat és telepeket a 11. cikk (1) bekezdésében előírt ellenőrzéseken túl további ellenőrzéseknek vetik alá, hogy felderítsék a kérdéses anyag eredetét. Ugyanez vonatkozik azokra a gazdaságokra és telepekre is, amelyeket ugyanaz a beszállítói lánc lát el állatokkal és takarmánnyal, mint a származási vagy kiindulási gazdaságot.

24. cikk

A vágóhíd hatósági állatorvosa köteles:

1. ha gyanú vagy bizonyíték van arra, hogy az érintett állatokon törvénytelen kezelést végeztek, vagy azokat tiltott anyagokkal vagy szerekkel kezelték:

   a) intézkedni, hogy a levágandó állatokat elkülönítve kezeljék a többi, a vágóhídra érkező állatállománytól;

   b) zárolni a vágott állatot és a vágási melléktermeket és belsőséget, és elvégezni minden szükséges mintavételi eljárást, ami a kérdéses anyag kimutatásához szükséges;

   c) pozitív eredmény esetén a húst és a vágási melléktermeket és belsőséget jóvátétel vagy kártérítés nélkül elküldeni egy, a 90/667/EGK irányelvben meghatározottak szerinti, nagy fertőzési veszélyt jelentő állati hulladék megsemmisítő telepre.

   Ilyen esetben a 20–23. cikkeket kell alkalmazni;

2. ha gyanú vagy bizonyíték van arra, hogy az érintett állatokat engedélyezett kezelésnek vetették alá, de nem tartották be a várakozási időket, akkor a vágást elhalasztani mindaddig, amíg meggyőződhet arról, hogy a maradékanyagok mennyisége az engedélyezett határértéket nem haladja meg.

   Ez az időtartam semmiképpen nem lehet rövidebb, mint a 96/22/EK irányelv 6. cikk (2) bekezdésének b) pontjában előírt várakozási idő vagy a forgalomba hozatali engedélyben megjelölt várakozási idő.

   Azonban szükséghelyzetben, vagy ahol az állatok védelme érdekében szükséges, vagy ha a vágóhíd infrastruktúrája vagy felszereltsége miatt nem lehet a vágást elhalasztani, az állatokat a tilalom vagy a halasztási idő lejárta előtt is le lehet vágni. A húst és a belsőséget zárolni kell mindaddig, amíg a vágóhídi hatósági állatorvos által végzett hatósági ellenőrzés eredménye hozzáférhetővé nem válik. Csak azt a húst és belsőséget lehet emberi fogyasztásra felhasználni, amely nem tartalmaz az engedélyezett határértéket meghaladó mennyiségű maradékanyagot;

---

[1] HL L 363., 1990.12.27., 51. o. A legutóbb az 1994. évi Csatlakozási Okmánnyal módosított irányelv.

▼B

3. emberi fogyasztásra alkalmatlannak nyilvánítani azokat a vágott állatokat és termékeket, amelyekben a maradékanyag-szint a közösségi vagy nemzeti jogszabályokban engedélyezett szinteket meghaladja.

25. cikk

Ha megerősítést nyer, hogy egy gyártó létesítményben tiltott anyagokat vagy termékeket tartanak, alkalmaznak vagy gyártanak, a büntetőjogi szankciók sérelme nélkül minden olyan engedélyt és hatósági jóváhagyást, amit az adott telep addig élvezett, felfüggesztenek mindaddig, amíg a létesítmény fokozott ellenőrzése le nem zárul.

Ismételt kihágás esetén a fenti engedélyeket vagy jóváhagyó intézkedéseket tartósan megvonják.

26. cikk

Ezen irányelv nem érinti a fellebbezési jogot, amelyet a tagállamokban hatályos nemzeti jogszabályok biztosítanak az illetékes hatóságoknak a 23. és 24. cikk szerinti határozataival szemben.

27. cikk

A büntetőjogi szankciók vagy a szakmai testületek által alkalmazott szankciók sérelme nélkül közigazgatási intézkedéseket kell tenni minden olyan személy ellen, aki az esettől függően tiltott anyagok vagy termékek továbbadásáért vagy használatáért, vagy pedig engedélyezett anyagoknak vagy termékeknek a hatályos jogszabályokban előírtaktól eltérő célra való használatáért felelős.

28. cikk

Az illetékes hatósággal való együttműködés elmulasztása, a vágóhídi alkalmazottak vagy a vágóhídi vezető, vagy magánvágóhidak esetében a vágóhíd tulajdonos, illetve tulajdonosok, vagy az állatok tulajdonosa vagy az állatokért felelős személy részéről megnyilvánuló ellenállás a maradékanyag-megfigyelési nemzeti terv által megkívánt felügyelet és mintavétel során és az ebben a rendeletben előírt kivizsgálások és ellenőrzések során büntetőjogi és/vagy az illetékes nemzeti hatóságok által kiszabható közigazgatási szankciókat von maga után.

Ha bebizonyosodik, hogy a vágóhíd tulajdonosa vagy vezetője közreműködött a tiltott anyagok törvénytelen használatának eltitkolásában, a tagállam a vétkes féltől 12 hónap időtartamra megtagadhatja azt a lehetőséget, hogy közösségi támogatást kapjon, illetve azért folyamodhasson.

VI. FEJEZET

Behozatal harmadik országokból

29. cikk

(1) Azoknak a harmadik országoknak a jegyzékére való felkerülést, illetve az azon való fennmaradást, amelyekből a tagállamok a közösségi jogszabályok szerint jogosultak ennek az irányelvnek a hatálya alá eső állatokat és állati eredetű termékeket behozni, egy olyan terv benyújtásától teszik függővé, amely az érintett harmadik ország által az I. mellékletben felsorolt maradékanyag- és anyagcsoportok megfigyelése vonatkozásában nyújtott garanciákat tartalmazza. Ezt a tervet a Bizottság

▼B

kérésére frissíteni kell, különösen olyankor, amikor azt a (3) bekezdés szerinti ellenőrzések szükségessé teszik.

A harmadik országok által benyújtandó tervekre a 8. cikknek a tervek benyújtásának és frissítésének határidejére vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.

A garanciáknak az ebben az irányelvben előírt garanciákkal legalább egyenértékűnek kell lenniük, és különösen meg kell felelniük a 4. cikk követelményeinek, meg kell adniuk az ennek az irányelvnek a 7. cikkében előírt adatokat, és meg kell felelniük a 96/22/EK irányelv 11. cikk (2) bekezdésében előírt követelményeknek.

A Bizottság a tervet a 33. cikkben meghatározott eljárással összhangban hagyja jóvá. Ugyanezzel az eljárással az e rendelet végrehajtásából eredőektől eltérő, más garanciákat is el lehet fogadni.

(2) Ha az (1) bekezdés követelményei nem teljesülnek, a Bizottság a 33. cikkben meghatározott eljárással – egy tagállam kérésére vagy hivatalból – felfüggesztheti az érintett harmadik ország felvételét a közösségi jogszabályok által létrehozott, vagy előlistázásból származó előny eredményeként létrejött jegyzékekre.

(3) A harmadik országok által benyújtott tervek követelményeinek való megfelelőséget és a felajánlott garanciák betartását a 72/462/EGK irányelv ([1]) 5. cikke szerinti ellen- őrzések és a 90/675/EGK ([2]) és a 91/496/EGK irányelv ([3]) szerinti ellenőrzések útján hitelesítik.

(4) A tagállamok évente tájékoztatják a Bizottságot a harmadik országokból behozott állatokon és állati termékeken a 90/675/EGK és 91/496/EGK irányelvek szerint elvégzett maradékanyag-ellenőrzések eredményeiről.

30. cikk

(1) Ha a 90/675/EGK és 91/496/EGK irányelv szerinti ellenőrzések felfedik, hogy egy adott állományban – az állományt a 91/496/EGK irányelv 2. cikk (2) bekezdés e) pontja szerint értve – az állatok kezelésére tiltott anyagokat és szereket használnak, vagy ilyen szer vagy anyag jelenlétét fedik fel egy olyan állomány egészében vagy egy részében, amely ugyanabból a létesítményből származik, az illetékes hatóság az alábbi intézkedéseket teszi azokra az állatokra és termékekre vonatkozóan, amelyekre a tiltott anyagok és szerek használata kiterjedt:

— tájékoztatja a Bizottságot az alkalmazott szerek jellegéről és az érintett tételről; majd a Bizottság haladéktalanul értesíti a határállomásokat,

— a tagállamok fokozott szigorral ellenőriznek minden olyan állatállományt vagy terméket, amely ugyanabból a forrásból származik. Különösen az ugyanabból a forrásból érkező első 10 tételt kell zárolni, és a vizsgálati költségekre letétet kell elhelyezni a határellenőrzési pontokon maradékanyag-ellenőrzés céljára úgy, hogy minden tételből vagy a tétel egy részéből reprezentatív mintát vesznek.

▼M2

Ha az ellenőrzések tiltott anyagok vagy termékek jelenlétét igazolják, vagy ha meghaladták a maximális határértékeket, a 882/2004/EK rendelet 19–22. cikkének rendelkezéseit kell alkalmazni.

([1]) HL L 302., 1972.12.31., 28. o. A legutóbb az 1994. évi Csatlakozási Okmánnyal módosított irányelv.
([2]) HL L 373., 1990.12.31., 1. o. A legutóbb a 92/52/EK irányelvvel (HL L 265., 1995.11.8., 16. o.) módosított irányelv.
([3]) HL L 268., 1991.9.24., 56. o. A legutóbb az 1994. évi Csatlakozási Okmánnyal módosított irányelv.

▼B

— a Bizottságot tájékoztatják a fokozott ellenőrzések kimeneteléről, és ennek a tájékoztatásnak alapján elvégzik a szükséges vizsgálatokat a feltárt jogsértések okainak és eredetének azonosítására.

(2) Ha a 90/675/EGK irányelvben meghatározott ellenőrzések azt tárják fel, hogy a maradékanyag-határértékeket túllépték, az (1) bekezdés második francia bekezdésében említett ellenőrzéseket kell alkalmazni.

(3) Ha olyan harmadik ország esetében, amely a Közösséggel ekvivalencia megállapodást kötött, a Bizottság az érintett ország illetékes hatóságainál folytatott tájékozódást követően arra a következtetésre jut, hogy az kötelezettségeinek és a 29. cikk (1) bekezdésében említett terveiben adott garanciáknak nem tett eleget, akkor a Bizottság a 32. cikkben előírt eljárással szünetelteti az érintett országnak azt a lehetőségét, hogy a fent említett megállapodás előnyeit élvezze, mindaddig, amíg az érintett ország a hiányosságokat nem orvosolja. A felfüggesztés visszavonása ugyanazzal az eljárással történik.

Ha szükséges, a fenti megállapodásból származó előnyök visszaállítása végett a tagállamok szakértőiből álló közösségi küldöttség látogat az érintett országba – annak az országnak a költségére – hogy meggyőződjön a hiányosságokat orvosló intézkedések megtételéről.

VII. FEJEZET

Általános rendelkezések

31. cikk

A Tanács a Bizottság javaslatára 1997. július 1. előtt módosítja a 85/73/EGK irányelvet [1], hogy az rendelkezzék az ezen irányelv alapján végzett megfigyelés költségeinek fedezésére szolgáló díjak kirovásáról.

A Tanács e határozatának meghozataláig a tagállamok jogosultak nemzeti szinten díjat kiróni a megfigyelés tényleges költségeinek fedezésére.

32. cikk

(1) Ha az e cikkben leírt eljárást kell követni, az ügyeket késedelem nélkül a 68/361/EGK határozat [2] által létrehozott Állat-egészségügyi Állandó Bizottság elé terjeszti annak elnöke, akár hivatalból, akár valamely tagállam kezdeményezésére.

(2) A Bizottság képviselője intézkedési tervezetet terjeszt be. A bizottság véleményét az érintett ügyekről olyan határidőn belül készíti el, amelyet az elnök határozhat meg a beterjesztett ügy sürgősségének megfelelően. A véleményeket 62 szavazatos többséggel fogadják el.

(3) a) A Bizottság az intézkedéseket elfogadja és azonnal bevezeti, ha azok összhangban vannak a bizottság véleményével.

b) Ha az intézkedések nincsenek összhangban a bizottság véleményével, vagy a bizottság nem nyilvánított véleményt, a Bizottság a meghozandó intézkedésekről haladéktalanul javaslatot terjeszt a Tanács elé. A Tanács minősített többséggel fogadja el az intézkedéseket.

Ha a javaslatnak a Tanács elé terjesztésétől számított 15 napon belül a Tanács nem fogadott el intézkedéseket, a javasolt intézkedéseket a Bizottság fogadja el, és azokat haladéktalanul végrehajtja, kivéve ha a Tanács ezeket az intézkedéseket egyszerű többséggel elvetette.

([1]) HL L 32., 1985.2.5., 14. o. A legutóbb a 95/24/EK irányelvvel (HL L 243., 1995.10.11., 14. o.) módosított irányelv.

([2]) HL L 255., 1968.10.18., 23. o.

▼M1

33. cikk

(1) A Bizottságot a 178/2002/EK rendelet ([1]) 58. cikke alapján létrehozott Élelmiszerlánc- és Állat-egészségügyi Állandó Bizottság segíti.

(2) Az e cikkre történő hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat ([2]) 5. és 7. cikkét kell alkalmazni.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében megállapított időtartam három hónap.

(3) A bizottság elfogadja eljárási szabályzatát.

▼B

34. cikk

A 6. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül az I., III., IV. és V. mellékletet a Tanács a Bizottság javaslatára minősített többséggel eljárva módosíthatja vagy kiegészítheti.

A fenti mellékleteket különösen ennek az irányelvnek az elfogadásától számított három éven belül lehet módosítani azzal a céllal, hogy az alábbi kockázati tényezőket értékeljék:

— állati eredetű élelmiszerekben lévő maradékanyagok potenciális toxicitása,

— maradékanyagok előfordulásának valószínűsége az állati eredetű élelmiszerekben.

35. cikk

A Tanács a Bizottság javaslatára minősített többséggel olyan átmeneti intézkedéseket fogadhat el, amelyek az ebben az irányelvben előírt intézkedések végrehajtásához szükségesek.

36. cikk

(1) A 85/358/EGK és a 86/469/EGK irányelv, valamint a 89/187/EGK és a 91/664/EGK határozat 1997. július 1-jétől hatályát veszti.

(2) A fenti időponttól ugyancsak hatályukat vesztik az alábbiak:

a) a 71/118/EGK irányelv 4. cikkének (3) bekezdése;

b) a 89/437/EGK irányelv 5. cikkének (3) és (4) bekezdése;

c) a 91/493/EGK irányelv melléklete V. fejezetének II.3.B. pontjának az utolsó albekezdése;

d) a 92/45/EGK irányelv 11. cikkének (1) bekezdése;

e) a 92/46/EGK irányelv 15. cikkének (1) bekezdése.

(3) A hatályon kívül helyezett irányelvekre és határozatokra tett hivatkozásokat erre az irányelvre tett hivatkozásoknak kell tekinteni, és a VI. mellékletben megadott korrelációs táblázattal összhangban kell értelmezni.

37. cikk

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ezen irányelvnek 1997. július 1. előtt megfeleljenek.

([1]) HL L 31., 2002.2.1., 1. o.
([2]) HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

▼B

Amikor a tagállamok elfogadják ezen intézkedéseket, azokban hivatkozni kell ezen irányelvre vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell csatolni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal a nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

38. cikk

Ez az irányelv az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

39. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

▼B

I. MELLÉKLET

A. CSOPORT – **Anabolikus hatású szerek és tiltott anyagok**

1. Sztilbének, sztilbén származékok, azok sói és észterei
2. a pajzsmirigy működését gátló hatású anyagok (tireosztatikumok)
3. szteroid hormonok és nem szteroid szerkezetű hormonhatású anyagok
4. rezorcinsav laktonok, beleértve a zeranolt
5. béta-agonisták
6. Az 1990. június 26-i 2377/90/EGK tanácsi rendelet IV. mellékletében felsorolt vegyületek

B. CSOPORT – **Állatgyógyászati készítmények** [1] **és szennyezőanyagok**

1. Antibakteriális szerek, ideértve a szulfonamidokat és a kinolinszármazékokat
2. Egyéb állatgyógyászati készítmények
   a) anthelmintikum hatású szerek és átalakulási termékeik
   b) kokcidiózis elleni szerek, beleértve a nitroimidazolokat
   c) karbamátok és piretroidok
   d) nyugtató hatású szerek
   e) nem szteroid típusú gyulladásgátló szerek (NSAID)
   f) más farmakológiailag aktív anyagok
3. Egyéb anyagok és környezeti szennyezőanyagok:
   a) szerves klórvegyületek, ideértve a PCB származékokat
   b) szerves foszforsavészter vegyületek
   c) kémiai elemek
   d) mikotoxinok
   e) festékek
   f) egyéb anyagok.

[1] Ideértve az állatgyógyászati célra használható, kizárólag foglalkozásszerű felhasználásra engedélyezett anyagokat.

▼B

II. MELLÉKLET

KIMUTATANDÓ MARADÉKANYAG- ÉS ANYAGCSOPORT AZ ÁLLATTÍPUSOK ÉS TAKARMÁNYOK – BELEÉRTVE AZ IVÓVIZET – ÉS ELSŐDLEGES ÁLLATI TERMÉKEK SZERINT

Állat-típus, takar-mány vagy állati eredetű termék	Szarvas-marha, juh, kecske, sertés, lófélék	Baromfi	Tenyész-tett víziál-latok	Tej	Tojás	Nyúlhús, lőtt vadak (*)és tenyész-tett vadak húsa	Méz
A 1	X	X	X			X	
2	X	X				X	
3	X	X	X			X	
4	X	X				X	
5	X	X				X	
6	X	X	X	X	X	X	
B 1	X	X	X	X	X	X	X
2a	X	X	X	X		X	
b	X	X			X	X	
c	X	X				X	X
d	X						
e	X	X		X		X	
f							
3a	X	X	X	X	X	X	X
b	X			X			X
c	X	X	X	X		X	X
d	X	X	X	X			
e			X				
f							

(*) Lőtt vadak húsánál csak a kémiai elemek.

▼B

III. MELLÉKLET

MINTAVÉTELI STRATÉGIA

1. A maradékanyag ellenőrzési terv célja, hogy felmérje és feltárja az állati eredetű élelmiszerekben előforduló veszélyes maradékanyagok keletkezésének okait a gazdaságokban, vágóhidakon, tejüzemekben, halfeldolgozó üzemekben, tojásbegyűjtő és csomagoló helyeken.

   A hatósági mintákat a IV. melléklet vonatkozó fejezetével összhangban kell venni.

   Függetlenül a mintavétel helyétől, a mintavételt előre nem láthatóan, váratlanul, a hét különböző napjain és különböző időpontokban kell lefolytatni. Úgy kell megvalósítani, hogy ne kötődjön egy állandó időponthoz vagy a hét egy bizonyos napjához. A tagállamok tegyenek meg minden szükséges intézkedést annak biztosítására, hogy az ellenőrzés meglepetésszerű jellegét folyamatosan fenntartsák.

2. Az A. csoportba tartozó anyagoknál az ellenőrzés célja a tiltott anyagok törvénytelen használatának és az engedélyezett anyagokkal való visszaélésnek a leleplezése. Az ilyen mintavételt a IV. melléklet vonatkozó fejezetének megfelelően kell koncentrálni.

   A mintavétel irányát a következő minimális kritériumok alapján kell megválasztani: nem, kor, faj, hizlalási rendszer, minden rendelkezésre álló háttérinformáció és minden olyan bizonyíték, amely az e csoportba tartozó anyagok helytelen használatára vagy az azokkal való visszaélésre utal.

   A fenti kritériumok részletes leírását közösségi határozat fogja előírni a 15. cikk (1) bekezdésének megfelelően.

3. A B. csoportba tartozó anyagoknál a felügyelet célja elsősorban annak ellenőrzése, hogy betartják-e a 2377/90/EGK rendelet I. és III. mellékletében az állatgyógyászati készítményekre előírt maradékanyag-határértékeket és a 86/363/EGK irányelv III. mellékletében a peszticidekre előírt határértékeket, valamint a környezeti szennyezők koncentrációjának megfigyelése.

   Minden mintát a 15. cikk (1) bekezdésében említett közösségi határozatban előírt kritériumoknak megfelelően kell venni, kivéve ha a tagállamok nemzeti tervüknek a Bizottsághoz való beterjesztésekor a szúrópróbaszerű mintavételt indokolni tudják.

▼B

IV. MELLÉKLET

MINTAVÉTELI SZINTEK ÉS GYAKORISÁG

E melléklet célja annak a minimális állatszámnak a meghatározása, amelyből mintát kell venni.

Az egyes mintákat egy vagy több anyagra nézve lehet megvizsgálni.

1. FEJEZET

Szarvasmarha, sertés, juh, kecske és lófélék

1. **Szarvasmarha**

A minimális állatszám, amelyet évente az összes anyagra és maradékanyagra nézve ellenőrizni kell, legalább annyi legyen, mint az előző évben levágott szarvasmarhák 0,4 %-a, az alábbi lebontásban:

A. csoport: 0,25 % az alábbiak szerint felosztva:

— a minták felét a mezőgazdasági üzem élő állataiból kell venni,

[ettől eltérően, az A. 5 csoportba tartozó anyagok kutatása végett vizsgált minták 25 %-át megfelelő anyagokból (takarmány, ivóvíz stb.) lehet venni],

— a minták felét a vágóhídon kell venni.

Az A. csoport minden alcsoportjára nézve legalább az A. csoport céljára begyűjtött összes minta 5 %-át meg kell vizsgálni minden évben.

A fennmaradó minták vizsgálatait a tagállam rendelkezésére álló tapasztalatok és háttér-információk szerint kell elosztani.

B. csoport: 0,15 %

A minták 30 %-át a B. 1 csoport anyagaira kell megvizsgálni.

A minták 30 %-át a B. 2 csoport anyagaira kell megvizsgálni.

A minták 10 %-át a B. 3 csoport anyagaira kell megvizsgálni.

A fennmaradó minták vizsgálatait a tagállam helyzetének megfelelően kell elosztani.

2. **Sertés**

A minimális állatszám, amelyet évente az összes anyagra és maradékanyagra nézve ellenőrizni kell, legalább annyi legyen, mint az előző évben levágott sertések 0,05 %-a, az alábbi lebontásban:

A. csoport: 0,02 %

Azokban a tagállamokban, ahol az állatokat a vágóhídon mintázzák, a gazdaság szintjén is el kell végezni az ivóvíz, a takarmány, az ürülék vagy minden más megfelelő paraméter vizsgálatát. Ilyen esetben évente az előző évben levágott minden 100 000 sertés után legalább egy gazdaságot meg kell látogatni.

Az A. csoport minden alcsoportjára nézve legalább az A. csoport céljára begyűjtött összes minta 5 %-át meg kell vizsgálni minden évben.

A fennmaradó minták vizsgálatait a tagállam rendelkezésére álló tapasztalatok és háttér-információk szerint kell elosztani.

B. csoport: 0,03 %

Az alcsoportok között ugyanazt a leosztást kell alkalmazni, mint a szarvasmarháknál. A fennmaradó minták vizsgálatait a tagállam helyzetének megfelelően kell elosztani.

3. **Juh és kecske**

A minimális állatszám, amelyet évente az összes anyagra és maradékanyagra vizsgálni kell, legalább annyi legyen, mint az előző évben levágott, három hónaposnál idősebb kecskék és juhok 0,05 %-a, az alábbi lebontásban:

A. csoport: 0,01 %

Az A. csoport egyes alcsoportjaira nézve legalább az A. csoport céljára begyűjtött összes minta 5 %-át meg kell vizsgálni.

▼B

A fennmaradó minták vizsgálatait a tagállam rendelkezésére álló tapasztalatok és háttér-információk szerint kell elosztani.

B. csoport: 0,04 %

Az alcsoportok között ugyanazt a leosztást kell alkalmazni, mint a szarvasmarháknál. A fennmaradó minták vizsgálatait a tagállam helyzetének megfelelően kell elosztani.

4. **Lófélék**

A minták számát az egyes tagállamok az észlelt problémáknak megfelelően határozzák meg.

2. FEJEZET

Brojler csirke, tojásrakást befejezett tyúk, pulyka, egyéb baromfi

A minta az analitikai módszer követelményeitől függően egy vagy több állatból állhat.

Az egyes figyelembe vett baromfi kategóriáknál (brojler csirke, tojásrakást befejezett tyúk, pulyka és egyéb baromfi) az évente vett mintaszám legalább egy legyen 200 tonna éves termelésre vetítve (vágott súlyban), és amennyiben a figyelembe vett baromfi kategória éves termelése 5 000 tonna fölött van, akkor minden anyagcsoportra minimum 100 mintát kell venni.

Az alábbi lebontást kell alkalmazni:

A. csoport: az összes minta 50 %-a

Ezeknek a mintáknak egyötöd részét a gazdaságokban kell venni.

Az A. csoport egyes alcsoportjaira nézve legalább az A. csoport céljára begyűjtött összes minta 5 %-át meg kell vizsgálni.

A fennmaradó minták vizsgálatait a tagállam rendelkezésére álló tapasztalatok és háttér-információk szerint kell elosztani.

B. csoport: az összes minta 50%-a

30%-ot a B. 1 csoport anyagaira kell megvizsgálni,

30%-ot a B. 2 csoport anyagaira kell megvizsgálni,

10%-ot a B. 1 csoport anyagaira kell megvizsgálni,

A fennmaradó minták vizsgálatait a tagállam helyzetének megfelelően kell elosztani.

3. FEJEZET

Az akvakultúra termékei

1. **Haltenyésztési termékek**

A minta a szóban forgó hal méretétől és az analitikai módszer követelményeitől függően egy vagy több halból áll.

A tagállamoknak be kell tartaniuk az alább megadott minimális mintavételi szinteket és mintavételi gyakoriságot a (tonnában kifejezett) haltermeléstől függően.

Az évente összegyűjtött minták minimális száma legalább egy legyen 100 tonna éves termelésre vetítve.

A keresett anyagok és a vizsgálatra kiválasztott minták kiválasztása az adott anyagok felhasználásának valószínűsége alapján történjék.

▼B

Az alábbi lebontást kell alkalmazni:

A. csoport: az összes minta egyharmad része:

valamennyi mintát a gazdaságban kell venni, a haltenyésztés minden fázisára kiterjedően [1], beleértve azokat a halakat, amelyek fogyasztói piacon való forgalomba hozatalra kész állapotban vannak.

B. csoport: az összes minta kétharmad része:

a mintákat:

a) elsősorban a gazdaságban kell venni azokból a halakból, amelyek fogyasztás céljából piacon való forgalomba hozatalra kész állapotban vannak;

b) vagy a feldolgozó üzemben, vagy nagykereskedelmi szinten a friss halból kell venni azzal a feltétellel, hogy pozitív eredmény esetén azonosítani lehessen azt a gazdaságot, ahonnan a hal származik.

[1] Tengeri halgazdaságokban, ahol a mintavétel feltételei különlegesen nehezek lehetnek, a halak helyett a takarmányból is lehet mintát venni.

Minden esetben a halgazdaságokban vett mintáknál a mintavételnek legalább a bejegyzett termelőhelyek 10 %-ára ki kell terjednie.

2. **Az akvakultúra egyéb termékei**

Ha a tagállamok okkal feltételezik, hogy állatgyógyászati készítményeket vagy vegyszereket alkalmaznak egyéb tenyésztett víziállatok termékeinek előállítása során, vagy környezeti szennyezés gyanúja áll fenn, akkor ezeket a fajokat termelésük arányában, a halgazdasági termékek mintáihoz járuló mintaként fel kell venni a mintavételi tervbe.

▼M2

▼B

VI. MELLÉKLET

Korrelációs táblázat

Ez az irányelv	A 85/358/EGK és 86/469/EGK irányelvés a 89/187/EGK és 91/664/EGK határozat	
1. cikk	–	
2. cikk	2. cikk	86/469/EGK
3. cikk	1. cikk	86/469/EGK
	2. cikk	85/358/EGK
4. cikk	3. cikk	86/469/EGK
5. cikk	4. cikk (1) első és második francia bekezdés	86/469/EGK
6. cikk	–	
7. cikk	4. cikk (1) bekezdés, kivéve az első és második francia bekezdés	86/469/EGK
8. cikk	4. cikk (2)–(5)	86/469/EGK
	12. cikk	86/469/EGK
	9. cikk	85/358/EGK
9. cikk	–	
10. cikk	–	
11. cikk	1. cikk	85/358/EGK
12. cikk	–	
13. cikk	3. cikk	85/358/EGK
	10. cikk	86/469/EGK
14. cikk (1) bekezdés	8. cikk (1) bekezdés b) pont	86/469/EGK
14. cikk (2) bekezdés	8. cikk (2) bekezdés	86/469/EGK
	91/664/EGK határozat	
	89/187/EGK határozat	
15. cikk (1)bekezdés	8. cikk (3) bekezdés	86/469/EGK
	5. cikk (2) bekezdés	85/358/EGK
15. cikk (2) bekezdés	8. cikk (3) bekezdés	86/469/EGK
	5. cikk (3) bekezdés	85/358/EGK
15. cikk (3) bekezdés	9. cikk	86/469/EGK
16. cikk	9. cikk (1) bekezdés és 9. cikk (2) bekezdés	86/469/EGK
	6. cikk (1) bekezdés és 6. cikk (2) bekezdés	85/358/EGK
17. cikk	9. cikk (3) bekezdés a) pont	86/469/EGK
	6. cikk (3) bekezdés a) pont	85/358/EGK
18. cikk	9. cikk (3) bekezdés c) és d) pontok	86/469/EGK
19. cikk	–	
20. cikk (1) bekezdés	–	

▼B

Ez az irányelv	A 85/358/EGK és 86/469/EGK irányelvés a 89/187/EGK és 91/664/EGK határozat	
20. cikk (2) bekezdés	11. cikk	86/469/EGK
21. cikk	5. cikk	86/469/EGK
22. cikk	7. cikk	85/358/EGK
23. cikk	9. cikk (3) bekezdés b) c) d) pont és 9. cikk(5) bekezdés, 9. cikk (5) bekezdés	86/469/EGK
	6. cikk (3) bekezdés b) c) d) pont és 6. cikk(4) bekezdés	85/358/EGK
24. cikk	4. cikk	85/358/EGK
25. cikk	–	
26. cikk	–	
27. cikk	–	
28. cikk	–	
29. cikk	7. cikk	86/469/EGK
	13. cikk	85/358/EGK
30. cikk	–	
31. cikk	12. cikk	85/358/EGK
32. cikk	14. cikk	86/469/EGK
	11. cikk	85/358/EGK
33. cikk	15. cikk	86/469/EGK
	10. cikk	85/358/EGK
34. cikk	13. cikk	86/469/EGK
35. cikk	–	
36. cikk	–	
37. cikk	–	
38. cikk	–	
39. cikk	–	
I. melléklet	I. melléklet	86/469/EGK
II. melléklet	–	
III. melléklet	–	
IV. melléklet	II. melléklet	86/469/EGK
V. melléklet 1. fejezet	91/664/EGK határozat	
V. melléklet 2. fejezet	89/187/EGK határozat	
VI. melléklet	–	